

νὰ χαμουριόμαστε σὰν καὶ λόγου τῆς καὶ νὰ τὰ βρῖσκουμε ὅλα πῶς πᾶνε πρῖμα.

Ἡ «Νέα Σμύρνη» παίρνει σοβαρὰ σοβαρὰ νὰ ξετάσῃ τὸ βιβλίον τοῦ Πάλλη, καὶ ν' ἀποδείξῃ πῶς δὲν ἔχει καμιά ἀξία. Καὶ στὴν ἀρχὴ ἀρχὴ τί ἀνακαλύφει; Πῶς ἐνὼ ὁ Ψυχάρης «ἤρξατο νὰ μετανοῆ» (!!!) καὶ ἀδιὰ τοῦτο βεβαίως ἐπαρασημοφορήθη ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, — ὁ Πάλλης «ἀγωνιᾷ περὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν θεωριῶν αὐτοῦ» καὶ «ἐπιμένει εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ἰδέας». Ἀπ' αὐτὰ καταλαβαίνει κανεὶς τί γλέντι εἶναι ἡ «Νέα Σμύρνη», πού στὸ τέλος σαίζει τὰ ρούχα τῆς γιὰ τὴν ὁ Πάλλης ἀνὰ ἀναδειχθῆ ὑβριστὴς δεινός» μὲ τὰ ἐπιγράμματα καὶ τοὺς χωρτάδες «πρὸς ὅ,τι ἐξέχον κ.τ.λ.» δηλαδὴ Μιστριώτης, Παπαμιχαλόπουλος, Βικίλας, Αἰγινίτης, Γεννάδιος, Πῶπ! καὶ τοῦ Κύριε φυλακὴν κτλ.

Ἡ «Ἡμερησία» τῆς Σμύρνης μέσα σ' αὐτὸ τὸ θαλασσοδάρσιμο κρατᾷ πάντα ψηλὰ τὸν ὀρθὸ λόγον. Τιμὴ τῆς. Στὰ μπόσικα λόγια πού εἰπώθησαν μέσα στὴ Βουλὴ κατὰ τοῦ Ψυχάρη, ἀπάντησε λογικὰ, μετρημένα καὶ δείχνοντας τὸ μεγάλο ἔργο του, ἀποστόμωσε τοὺς ἀντίθετους πού ρίχτηκαν μόλις βρῆκαν εὐκαιρία σὰ λυσοσμένη σκυλιὰ κατὰ τοῦ Μεγάλου σοφοῦ «πού εἰς τὰς ἕβρεις ἀντέταξε τὸ μειδιάμα καὶ εἰς τοὺς προπηλακισμοὺς τὴν ποιητικὴν ἐλείνην ψυχὴν, ἣτις ἐάδηλοῦται εἰς τὰς ἐμπνευσμένας σελίδας τὰς ὁποίας ἐγράψαν». Ἡ «Ἡμερησία» εἶναι μεγάλο χαρῖσμα γιὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴ δημοτικὴ μας γλῶσσα, καὶ μακάρι οἱ φωτεινὲς τῆς γνώμες νὰ βροῦνε καὶ κάτου στὴν Ἑλληνικὴ χώρα, καρδιὰς καὶ μυαλὰ, πού μέσα τοὺς νὰ ριζώσουν καὶ νὰ θηριέψουνε.

Στὸ Βόλο. Ἡ φημερίδα «Θεσσαλία» (8 τοῦ Φλεβάρη 908) σὲ κύριον ἄρθρον τῆς χτύπησε αὐτοὺς πού βρῖστανε μέσα στὴ Βουλὴ τὸν Ψυχάρη ἐπὶ ἐπιφανῆ καὶ ἐπιλεκτότερον τῶν Ἑλλήνων γλωσσολόγων, καὶ διαμαρτυρήθηκε γενναῖα σὲ ὅσα εἶπανε γιὰ τὴ δημοτικὴ μας γλῶσσα μερικοὶ σοφοὶ βουλευτές. Τὸ ἐπιχείρημά τους, πῶς τὴ γλῶσσα πού γράφει ὁ Ψυχάρης, δὲν τὴ μιλῶνε οὔτε οἱ βαρκάρηδες, τὸ ξετίναξε, ρωτώντας ποῖα γλῶσσα μιλᾶνε ἴδιοι τους μέσα στὴ Βουλὴ ὅταν κάθε τόσο σκυλοδρίζονται συναμεταξύ τους; Τὴν καθαρεύουσα;

Στὴν Κέρκυρα. Ἡ «Μεταρρύθμιση» (6 τοῦ Φλεβάρη 908) διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὶς βρισιὰς πού γραφτήκανε στὸν Ἀθηναῖκο τύπον γιὰ τὸν «Ταμπουρᾶ καὶ Κόπανο». Καὶ μάλιστα γιὰ ὅσα ἐγράψαν ὁ Πῶπ, ὁ περίφημος διευθυντὴς τῆς «Ἀθῆναι». «Ὁ κ. Πῶπ» λέει ἡ «Μεταρρύθμιση» «κάποτε πειράχτηκε πολὺ ἐξυπνα στὸ «Νουμά», κ' ἐπειδὴ γιὰ νὰ χωνέψῃ κνεὶς πείραγμα καὶ μάλιστα ἐξυπνο, ἢ πρέπει νὰναί πολὺ δειλὸς ἢ νάχη κι αὐτὸς τὴν ἀνάλογη ἐξυπνάδα, — φαίνεται πού ἐδῶ οὔτε τὸ ἓνα οὔτε τὸ ἄλλο συμβαίνει — εὔρηκε τὴν ἀφορμὴν ὁ κ. Πῶπ, μὲ τὴν ἐκδοσὴ τῶν τραγουδιῶν τοῦ Πάλλη νὰ τοῦ ριχτῆ στὰ γέρα. Τώρα τὸ πῶς τοῦ ρίχτηκε, ἄλλο ζήτημα» μὲ τὸ συνειθισμένο ρουτινιέρικο ὄπλο τοῦ μικροῦ, τὶς βρισιὰς.....Καὶ βάνει στὸ τέλος δυὸ ἐπιγράμματα ἀπὸ τὸ καινούριον βιβλίον τοῦ Πάλλη γιὰ νὰ δείξῃ στοὺς ἀναγνώστες τῆς ποῖα ἔργα κρίνονται μὲ τὴσση λαφρότητα στὶς Ἀθηναϊκὰς φημερίδας.

Στὴν Ἀθήνα. Τὰ «Πάτρια» (27 τοῦ Γενάρη 908) ἡ γνωστὴ φημερίδα τοῦ γεροκομείου, πού

διευτύνεται ἀπὸ Γ. Χατζηδάκη, Ζησίου καὶ Δαμπέρρη, φωνάζει πῶς εἰμὲς «οἱ ἀρνησιπατέριδες» θέλουμε νὰ κόψουμε τὴν ἀλυσίδα μὲ τοὺς ἀρχαίους, καὶ βαφτίζουμε τὴν Ἑλλάδα Ρωμισόνη. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τὴν ἔξυπνησαν, φαίνεται, καὶ δὲν πῆραν χαμπάρι πῶς αὐτὰ τὰ ζητήματα συζητηθήκανε καὶ ξετιναχθήκανε μιά γιὰ πάντα. Βρῖσκονται στὰ ὄνειρα στοῦ 32, κὶ ἅμα λιγάκι κουνηθοῦνε στὴ σημερινὴ ζωὴ, βλέπουνε παλιὰ πράματα καὶ τὰ παίρνουνε γιὰ καινούρια, κὶ ἀδράχουνται ἀπάνου τους γιὰ νὰ μᾶς χτυπήσουν. Τοὺς καημένους!...

ΓΡΑΦΙΑΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ὁ Παῦλος Νιρβάνας μᾶς ἔστειλε ἀπὸ μέρες ἀπάντησιν στὰ κριτικὰ ἄρθρα τοῦ Πέτρου Βασιλικοῦ γιὰ τὸν «Ἀρχιτ. Μάρτι», καὶ τὴ δημοσιεύσαμε στὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κυριακῆς.

— Ἀπὸ τὸ ἴδιο φύλλον θάρχησουμε καὶ τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βιργιλίου (Βιβλίον δεῦτερον), μεταφρασμένα ἀπὸ τὸν κ. Κ. Θεοτόκη.

— Στὶς δεκάξη τοῦ Μάρτη, ὁ Μιστριώτης γιορτάζει τὰ σαράντα του — γιὰ τὴν τὴν μέρα κείνη κλείνει σαράντα χρόνια ἀπὸ τότε πού πρωταρχήσισε νὰ στραβῶναι τὸ Ρωμαῖκο μὲ τὴ σοφία του.

— Τοῦ χρόνου, τὴν ἴδια μέρα, θὰ γιορτάζει τὰ σαράντα κ' ἔτσι θὰ γίνεταί στὶς δεκάξη τοῦ Μάρτη, κάθε χρόνον, ὅσο πού νὰ βαρεθῆ πιά ὁ χριστιανὸς νὰ προστατεύει τὴ γλῶσσα καὶ τὴν παιδείαν καὶ ἐκπαθεῖ πάνου στὶς δάφνες του.

— Φουσκώνοντας σὰν παγῶνι ὁ κ. Φλυάρετος γράφει στὸ δεῦτερον φύλλον τῆς δημοσκοπικῆς φημερίδας του γιὰ μερικὰς Ἀθηναϊκὰς φημερίδας πού εἰποιήσαντο εὐφημον (ἔχῃ εὐθυμον, παρακαλοῦμε) μνεῖαν τοῦ Ριζοσπάστου καὶ παραπονιέται γιὰ τὶς ἄλλες πού οὔτε κἂν ἀναγγείλανε τὴν ἐκδοσὴν του.

— Θέλετε τώρα νὰ μὲ ποίεῖς ἐποιήσαντο εὐφημον μνεῖαν; Ὅσοις φημερίδες τὸν εἶχανε μελετᾶ στὸ κεφάλι τους μὲ τὰ φλογερά καὶ φλύαρα ἄρθρα του καὶ τώρα τὸν ξεφορτωθήκανε πῶς θάγαλε φημερίδα δική του.

— Γιὰ μᾶς ὁ «Ριζοσπάστης» εἶναι ἀπὸ τὰ μεγάλα γλέντια πού οὔτε μπορούσαμε νὰν τὸ φανταστοῦμε πῶς θὰν τὰπολαβαίναμε ποτέ, καὶ γι' αὐτὸ ἔχῃ μόνον εὐφημον μνεῖαν, ποιούμεθα αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἀνακηρύττομε ἀκόμα κ' εὐεργέτη μας.

— Βγήκανε σὲ βιβλίον (150 περίπου σελίδες σὲ διαλεχτὸ χαρτί) οἱ «Ἀλυσίδες» τοῦ Ταγκόπουλου καὶ πουλιεῦνται στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά» 3 δρ. γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ 3 φρ. γρ. γιὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

ΛΙΟΚΡΙΑ

τοῦ Ρήγα Γκόλφη

Ἄπόγε εἶναι ἀποκριὰ καὶ θὰ γλεντήσουμε, ὁμπρὸς, ἄς μὴν ἀργήσῃς νὰ κινηθοῦμε. Θὰ πᾶμε στὸ χορὸ πὸς μᾶς προσομιόνε καὶ τὴ χαρὰ ὀλοζώντανη λαχταριστὴ θὰ πιθοῦμε.

Τὶ νὰ κινηθοῦμε; Ἀρρώτης ἐγὼ σκοτεινὸς μάγισσα ἐσὺ λιχτήρα περιστέρι μπουμποῦνι δροσερὸ τάχα σὰ σκιάβα μου θὰ σέρνεσαι λιγόνθυμη στὸ μαῦρον μου λημέρι.

Θέλεις ἄλλοῦδ; Καλά. Νὰ γίνῃς ἀνοιχτὴ νὰ εἶσαι ὅλη φῶς, λαχτάρα, ὄνειρο, πλάνη τὰ δάκρυα τῆς δροσιάς ἀπὸ τὰπαλόχορτα θὰ μᾶσω στὸ κεφάλι σου στεφάνι.

Τὰ μαῦρα σου μαλλιά μὲς νὰν τὰ δέσουμε, ἄς τα νὰ λαμπυρίζουν μὲς τὴ σάββα νὰ σέρνουν τὶς ματιὰς σ' ὄνειροπλάινεμα τὸν πόθο νὰ σκορπᾶνε στίλα στάλα.

Κὶ ἐγὼ ἀσεβὴς θὰ γίνω δασοκνηγὸς, τὰ βῆτα θὰ μοῦ δώσουν τὴ στολή μου, στεφάνι θὰ φορῶ ἀπὸ πλιτανόφυλλα κὶ οὐραλιάζοντες θὰ διώχνω σε καλὴ μου.

Θὰ σέρνῃς τὴ χαρὰ παντοῦ. Θὰ διώχνω τὴν γιὰ νῆμαστε πὸς ταιριαστὸ ζεγγάρι θὰ ξεκρεμάσω ἀπὸ τὸν ἄμυχο οὐρανό Μᾶσκα μου τ' ὀλοστρόγγυλο ζεγγάρι.

Βόλος ΤΑΚΗΣ ΣΑΡΑΚΗΝΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκου καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γράμματα καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στεφλίνας ἀποδοτίας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ καταθέσις εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κττ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιοῦχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ἐποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1	1/2	τοῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6	μην.
2	»	»	»	»	»	»	»	1	ἔτ.
2	1/2	»	»	»	»	»	»	2	ἔτ.
3	»	»	»	»	»	»	»	4	ἔτ.
4	»	»	»	»	»	»	»	5	ἔτ.

Αἱ ὁμολογιοῦχαι ἐντόκου καταθέσεις ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικὰ ἢ ἀνόνημοι.

ΔΑΧΕΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟΥ 1908
4 ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΑΗ ΕΞ 100,000 Δρ. 400,000
4 " " **25,000** " **100,000**
4 " " **10,000** " **40,000**
12 " " **3,000** " **60,000**
20 " " **1,000** " **20,000**
1644 " " **100** " **164,400**
2312 " " **0** " **113,600**
4000 ἐν ὄλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... **900,000**

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27/10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι μόνον 500,000 τετραδράχμων γραμματίων ὑπ' ἀριθ. 1—300,000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ ο἗τοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος κατὰ τὴν κληρωτὴν ταύτην. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι μονόδραχμα γράμματα ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000, θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντιστοιχοὶ ἀριθμοὶ.

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὰς τέσσαρας ἑκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμματίου, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑποφυσίον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας. Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχεταὶ ἀπὸ 1/14 Ἰανουαρίου 1908. Ὁ διευθύνων τμηματάρχης **Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ**